

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Stancu Petru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, în cauza penală, privindu-l pe:

Stancu Petru Gheorghe, născut la 16.02.1980, originar și domiciliat sat. Colibași, r-nul Cahul.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 21.10.2014 – 07.05.2015;

Instanța de apel: 28.05.2015 – 16.09.2015;

Instanța de recurs: 19.11.2015 – 10.02.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 07 mai 2015, Stancu Petru Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat: în baza art. 217/1 alin. (3) lit. e) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani; în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul, parțial, al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă de 6 ani 1 lună închisoare, cu privarea de dreptul de ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, instanța de judecată a adăugat, parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 17 decembrie 2007, stabilindu-i definitiv inculpatului o pedeapsă de 12 ani 9 luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că Stancu Petru Gheorghe, aflându-se în incinta blocului de carantină al Penitenciarului nr.6 din or. Soroca și într-o perioadă nedeterminată de timp, până la 05 noiembrie 2013, a păstrat pe teritoriul penitenciarelor și a transportat ilegal 0,18 grame de marihuană, cu scopul transmiterii lor deținuților, fiind depistate în cadrul percheziției efectuate de către colaboratorii penitenciarului în jurul orelor 16:25.

Tot el, Stancu Petru Gheorghe, la 05 noiembrie 2013, având intenția de a transmite substanțe narcotice din Penitenciarul nr. 11 din mun. Bălți condamnaților deținuți în penitenciarul nr.6 din or. Soroca, nu a predat benevol și a tăinuit de la control un pachet de formă cilindrică cu masă vegetală uscată și mărunțită în cantitate de 0,18 grame, prin ascunderea ei într-un loc nedeterminat.

Conform raportului de expertiză nr.7825 din 17 septembrie 2014 masa vegetală ridicată de la Stancu Petru reprezintă marihuană în stare uscată care face parte din categoria substanțelor narcotice.

Potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și a cantităților acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 32 ianuarie 2006, s-a stabilit că marihuană în stare uscată în cantitate de 0,18 grame reprezintă proporții mici.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel inculpatul Stancu P., solicitând casarea acesteia, invocând următoarele argumente:

- nu a comis faptele incriminate, dosarul fiindu-i intentat ilegal;
- nu este de acord cu termenul pedepsei stabilit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat de inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Stancu Petru în săvârșirea

infraacțiunilor prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. e) și 322 alin. (1) Cod penal.

Instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, ajungând la concluzia justă privind vinovăția inculpatului, care se confirmă prin probele acumulate la dosar, cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel, acțiunile inculpatului fiind corect calificate de către instanța de fond în baza art. 217/1 alin. (3) lit. e) Cod penal "păstrarea și transportarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare, pe teritoriul penitenciarelor" și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal "încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciar a substanțelor cu efect narcotizant".

Instanța de apel a conchis că argumentele invocate în apelul declarat privind condamnarea ilegală a inculpatului și calificarea incorectă a acțiunilor acestuia, sînt neîntemeiate și sunt combătute prin următoarele probe acumulate la materialele dosarului, cercetate și verificate în cadrul examinării cauzei: proces-verbal de cercetare la fața locului din 05.11.2013, prin care a fost cercetat blocul administrativ al Penitenciarului nr.6 din or. Soroca și au fost ridicate substanțele narcotice (f. d. 41-42 vol. I); ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 21.11.2013 prin care s-a dispus recunoașterea drept corp delict și anexarea la materialul R-1 978 din 21.11.2013, masa vegetală de culoare verde, bine farîmițată, împachetată într-o sacoșă de polietilenă transparentă sigilată cu ștampila expertului judiciar și confirmată cu semnătura acestuia, care potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.7217 din 20.11.2013 este marihuană cu cantitatea de 0,18 grame (f. d. 43 vol. I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 29.09.2014 prin care a fost cercetată încăperea carantinei Penitenciarului nr.6 din or. Soroca prin care s-a stabilit că deținuții din carantină nu au acces cu toată masa de condamnați din penitenciar și nu sunt careva ascunzișuri pentru tănuirea obiectelor interzise (f. d. 47 vol. I); raport de expertiză nr.7825 din 17.09.2014 prin care s-a constatat, că masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, depistată și ridicată la data de 05.11.2013 în urma percheziției de la deținutul Stancu P. este marihuană, care face parte din categoria substanțelor narcotice și cantitatea constituie 0,18 grame (f. d. 56-57 vol. I); declarațiile martorului Scutte E. din 13.02.2014 conform cărora s-a stabilit, că activează în calitate de supraveghetor la Penitenciarul nr.6 din or. Soroca, în anul 2013, data nu o ține minte, deținutul

Stancu P. era în carantină împreună cu alți deținuți, în acea zi acolo s-a înfăptuit o percheziție, în timpul acesteia colaboratorii penitenciarului au observat cum condamnatul Stancu P. a introdus ceva în cavitatea bucală, colaboratorii penitenciarului au încercat forțat să scoată obiectul din gură, obiect care a căzut la podea, acesta era de formă sferică învelită în folie de culoare argintie și fiind desfăcut s-a stabilit a fi o masa vegetală cu miros specific de cînepă. Stancu P. a fost condus la ofițerii din secția de serviciu. Martorul a menționat, că condamnații din carantină nu puteau contacta cu alți deținuți din penitenciar (f. d. 230-231 vol. I); declarațiile martorului Melnic I. din 13.02.2015 care sunt analogice cu cele depuse de martorul Scutte E. (f.d. 233-234 vol. I); declarațiile martorului Grosu A. din 13.02.2015 care sunt similare cu cele ale martorilor Scutte Eldor și Melnic I. (f.d. 236-237 vol. I); declarațiile martorului Blanari Iurii din 10.04.2015 conform cărora s-a stabilit, că el a fost etapat împreună cu Stancu P. nu ține minte în ce lună, dar era în anul 2014. El nu cunoaște nimic despre faptul deținerii de către Stancu P. a substanțelor narcotice. Susține că în carantină nu e posibil de transmis substanțe narcotice de către ceilalți condamnați care se află în penitenciar. De fiecare dată cînd are loc etaparea condamnaților dintr-un penitenciar în altul se efectuează percheziție în carantină (f.d. 14-15 vol. II).

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a stabilit că prin sentința pronunțată, instanța de fond a respectat prevederile legale relevante, individualizînd corect pedeapsa stabilită inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 21 octombrie 2015, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar inculpatul, solicitînd pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința sa, invocînd în acest sens următoarele argumente:

- concluziile instanțelor ierarhic inferioare privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, sunt bazate pe presupuneri, deoarece probe directe care ar confirma vinovăția inculpatului, la materialele dosarului nu se conțin;

- percheziția în cadrul căreia au fost depistate substanțele narcotice, a fost efectuată cu încălcări procesuale: în lipsa martorilor și fără înregistrare video;

- nu a fost stabilit faptul cine era deținătorul substanțelor narcotice depistate;

- colaboratorul instituției penitenciare, audiat în calitate de martor nu a explicat cui aparțineau substanțele narcotice;

- nu a fost stabilit faptul cui urmau a fi înstrăinate substanțele narcotice.

7. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Instanța de recurs atestă că, deși recurentul nu invocă expres vreun temei de drept din cele prevăzute art. 427 alin.(1) Cod penal, însă argumentele recursului sunt axate pe modul de apreciere al probelor, deoarece recurentul consideră, că la materialele cauzei penale nu sunt anexate probe care ar confirma vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent, se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal menționează că, temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs ordinar constată, că prima instanță și instanța de apel, au constatat faptele săvârșite de inculpat, reieșind din probele acumulate la materialele cauzei, cărora le-au dat apreciere potrivit prevederilor art.101

Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Stancu Petru, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. e) și 322 alin. (1) Cod penal.

Mai mult ca atât, recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărîrii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărîrii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, astfel, constatîndu-se lipsa în cauza examinată a erorilor de drept, prevăzute în calitate de temei de casare, stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal de asemenea consideră neîntemeiate argumentele inculpatului cu privire la nulitatea procesului-verbal privind efectuarea percheziției, înfăptuită în cadrul urmăririi penale, deoarece aceste solicitări n-au fost motivate în textul apelului, nici în cadrul examinării apelului de către instanță.

Totodată Colegiul menționează în acest sens că potrivit prevederilor art. 251 alin.(4) Cod de procedură penală încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Reieșind din aceste prevederi legale, Colegiul penal conchide că solicitarea inculpatului privind declararea nulității procesului - verbal privind efectuarea percheziției nu poate constitui temei pentru declararea nulității actului de procedură menționat, deoarece nulitatea acestuia n-a fost solicitată de către inculpat în ordinea și termenii prevăzuți de legislație.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța

examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Stancu Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Stancu Petru Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 martie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir